

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кж I 600/05
04.05.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Љубомира Вучковића, Милене Инић-Дреџун, Горана Чавлине и Драгомира Милојевића, чланова већа и саветника Гордане Бурлић, записничара, у кривичном предмету против оптужених **АА и ББ**, због кривичног дела неовлашћена производња опојних дрога из члана 245. став 1. Основног кривичног закона и кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 245. став 3. Основног кривичног закона, одлучујући о жалбама Окружног јавног тужиоца у Крагујевцу и браниоца оптуженог АА, изјављеним против пресуде Окружног суда у Крагујевцу К.98/04 од 26.01.2005. године, у седници већа одржаној 04.05.2005. године, у смислу члана 375. Законика о кривичном поступку, у одсуству уредно обавештених Републичког јавног тужиоца, оптуженог АА и његовог браниоца, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе Окружног јавног тужиоца у Крагујевцу и браниоца оптуженог АА, а пресуда Окружног суда у Крагујевцу К.98/04 од 26.01.2005. године, **ПОТВРЂУЈЕ.**

Образложење

Пресудом Окружног суда у Крагујевцу К.98/04 од 26.01.2005. године, оптужени АА је оглашен кривим, за кривично дело неовлашћена производња опојних дрога из члана 245. став 1. ОКЗ и за кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 245. став 3. ОКЗ и осуђен на казну затвора, у трајању од једне године и новчану казну у износу од 50.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 15 дана, од дана правноснажности пресуде, а уколико се ова казна не може ни принудно наплатити, извршиће се тако, што ће се за сваких започетих 200,00 динара, одредити по један дан затвора. Истом пресудом, оптужени ББ је оглашен кривим, за кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 245. став 3. ОКЗ, за које му је изречена условна осуда тако, што је утврђена казна затвора у трајању од два месеца, која се неће извршити, уколико оптужени у року од једне године не изврши ново кривично дело. Према оптуженом је изречена мера безбедности, одузимање предмета и то од оптуженог АА, дванаест пластичних чаша од јогурта, у којима је засађена изникла биљка *cannabis sativa*, шест пакетића опојне дроге хероин, бруто масе 3,9 грама, девет пакетића опојне дроге анфетамин, бруто масе 2,2 грама, девет таблета са ознаком "CU", која представља опојну дрогу 3,4 метилендиокси метамфетамин – МДМД, а од оптуженог ББ, 1,2 грама бруто масе опојне дроге хероин. Оптужени су обавезани да плате суду, на име паушала износ од по 4.000,00 динара, а оптужени АА, на име трошкова кривичног поступка износ од 19.312,00 динара.

Против наведене пресуде, жалбу је благовремено изјавио Окружни јавни тужилац у Крагујевцу, због одлуке о казни, у односу на оптуженог АА, с предлогом да се побијана пресуда преиначи и овом оптуженом изрекне строжа казна.

Жалбу је благовремено изјавио и бранилац оптуженог АА, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о казни, с предлогом да се побијана пресуда укине и предмет врати истом суду на поновно суђење, или да се преиначи и оптуженом изрекне условна осуда.

У одговору на жалбу Окружног јавног тужиоца, бранилац оптуженог АА, је оспорио жалбене наводе и

предложио да се жалба Округног јавног тужиоца одбије као неоснована.

Републички јавни тужилац у поднеску Ктж.739/05 од 18.04.2005. године, предложио је да се првостепена пресуда преиначи, у смислу жалбених навода Округног јавног тужиоца, а да се жалба браниоца оптуженог АА, одбије као неоснована.

Врховни суд је у седници већа, одржаној у смислу члана 375. ЗКП, у одсуству уредно обавештених Републичког јавног тужиоца, оптуженог АА и његовог браниоца, размотрио списе предмета, испитао побијану пресуду, ценио наводе у жалбама и одговор на жалбу Округног јавног тужиоца, као и предлог Републичког јавног тужиоца, па налази:

Жалбе су неосноване.

Побијана пресуда не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка, нити повреде кривичног закона, на које Врховни суд, као другостепени суд, у смислу члана 380. став 1. тачка 1. и 2. ЗКП, пази по службеној дужности, нити битне повреде на које се жалбом браниоца оптуженог АА, указује.

Из списка предмета се види, да је првостепени суд цео поступак спровео законито и да је изрека пресуде јасна и разумљива, да не противречи сама себи и образложењу које садржи јасне и уверљиве разлоге о свим одлучним чињеницама и који не противрече један другом, а ни садржини записника о изведеним доказима, па су неосновани жалбени наводи браниоца оптуженог АА, да је побијана пресуда захваћена битним повредама одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП, а нема ни других повреда одредаба кривичног поступка.

Изведеним доказима, несумњиво је утврђено да је оптужени АА, у пролеће 2002. године, као и током априла 2004. године, у __, неовлашћено производио опојну дрогу марихуану, тако што је 2002. године, засадио 10 стабљика ове биљке, у свом стану, а потом их пресадио на различита места у потоку - у близини своје зграде у __ и у селу __, а затим у априлу 2004. године, у свом стану засадио је биљку марихуане у дванаест пластичних чаша од јогурта. Његово признање у погледу овог кривичног дела потврђено је и изведеним доказима. Такође је утврђено, да је 24.04.2004. године, неовлашћено држао опојну дрогу хероин, анфетамин и МДМД у количинама утврђеним вештачењем, при чему налаз вештака није оспорен ни једним доказом. Наиме, првостепена пресуда се заснива на чињеницама и доказима изведеним током целог кривичног поступка - у истрази и на главном претресу. Првостепени суд је правилно поступио, када је ценио одбрану оптуженог АА, јасно се опредељујући да одбрану овог оптуженог оцени као делимично признање, па су неосновани наводи браниоца овог оптуженог, да оптужени није био свестан чињенице да је држање опојних дрога кажњиво, јер је пред истражним судијом изјавио да опојну дрогу користи већ неколико година, као и да контактира са лицима која такође, користе опојну дрогу.

На потпуно и правилно утврђено чињенично стање, правилно је примењен кривични закон, када је суд радње оптуженог АА, правно квалификовао као кривично дело неовлашћена производња опојних дрога из члана 245. став 1. ОКЗ и кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 245. став 3. ОКЗ.

Испитујући првостепену пресуду, у делу одлуке о казни, Врховни суд налази да је првостепени суд правилно утврдио све околности и чињенице у смислу члана 41. ОКЗ, које су од утицаја на врсту и висину кривичне санкције, па је изречена казна затвора у трајању од једне године, за кривично дело неовлашћена производња опојних дрога из члана 245. став 1. ОКЗ и новчана казна у износу од 50.000,00 динара, за кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 245. став 3. ОКЗ, адекватна тежини почињених кривичних дела, степену кривичне одговорности и извршених дела и да представља нужну и довољну меру за постизање сврхе кажњавања прописане у члану 33. ОКЗ, посебно што се у жалби јавног тужиоца не наводе неке ново околности, које би могле имати такав значај који би оправдавао изрицање строже казне, а у жалби браниоца оптуженог АА, не указује се на околности које би оправдавале изрицање блаже казне, за кривично дело из члана 245. став 3. ОКЗ, нити би му за кривично дело из члана 245. став 1. ОКЗ, могла бити утврђена блажа казна, јер му је првостепени суд за ово кривично дело казну ублажио до границе општег законског минимума до које се казна може ублажити.

Врховни суд се није упуштао у испитивање пресуде у односу на оптуженог ББ, јер у односу на њега није било жалбе овлашћених процесних субјеката.

Из изложеног, на основу члана 388. ЗКП, Врховни суд је одлучио као у изреци пресуде.

Записничар, Председник већа

судија,

Гордана Бурлић, с.р. Јанко Лазаревић, с.р.

За тачност отправка

ан